Temps Ordinari - Sisè diumenge



Per JosemiE el dl., 05/02/2024 - 00:00

Lv 13,1-2.44-46
1Co 10,31-11,1
Mc 1,40-45

En dies de carnestoltes, aquest cap de setmana, ens trobem amb una d'aquelles magnífiques ocasions -no buscades- per professar una ferma adhesió al goig, la festa i l'alegria. I per confirmar-nos en que no necessitem ni amagar-nos, ni fer-nos passar per qui no som, ni "traspassar cap línia vermella" per gaudir de la vida, la trobada, el goig compartit i la convivència respectuosa.

També avui, dia de la Mare de Déu de Lourdes, recordem amb estima i voluntat de servei els malalts. I també totes aquelles persones que els atenen i acompanyen.

I dimecres vinent, inici de la quaresma. Temps de revisió. Temps intens i de mirada fonda. Temps de sintonitzar i afinar en allò que és essencial i irrenunciable.

Aquí ens trobem, aquest diumenge, en aquesta mena de cruïlla personal i social.

I en aquesta cruïlla la Bona Notícia de Jesús, avui, ens diu 3 coses. Mirem amb plena atenció tres maneres de fer, de reaccionar i de relacionar-se de Jesús.

1.- L'acollida oberta i pacient de Jesús.

El leprós s'acosta –se salta la norma- i Jesús no el defuig.

És l'acostament progressiu, tímid i alhora transgressor i agosarat de qui està en necessitat. En severa necessitat, certament, de salut física. Però no menys necessitat de pertinença i integració. Ser considerat persona, poder relacionar-se sense ser exclòs, marginat ni segregat. L'amic leprós està en severa necessitat de ser considerat des de la seva dignitat humana. En comptes de la seva etiqueta de perillositat impura i contagiosa...

Sovint, la necessitat empeny a fer/comportar-se de maneres més directes, menys convencionals, a cops, de difícil entendre i ...inclassificable lògica. La persona marginada i exclosa, generalment, no l'entenem. I, amb més freqüència de la que voldríem, ens molesta i incomoda. O, directament, fem que no el veiem.

I Jesús escolta el leprós. Deixa que s'acosti. No el defuig ni l'acomiada. No el tem. Li dona el seu temps.

2.- La mirada tendra i compassiva de Jesús.

I aquell leprós és mirat amb afecte i tendresa. Es troba amb l'acollida misericordiosa i compassiva de Jesús. És persona. És humà. És germà. És mirat sense ulleres d'etiquetes ni judicis. Molt abans que leprós, contagiós, separat, "des-estructurat", "amb problemes"... és humà. Jesús el mira de tu a tu. Hi reconeix en ell algú que necessita salut, salvació, ser guarit. Tornar a ser ell mateix. No el que d'ell diuen els diagnòstics, les etiquetes i les mesures de protecció de la societat "estructurada". La mirada misericordiosa de Jesús. Com necessitem, nosaltres avui, "contagiar-nos" d'aquesta mirada. Aprendre ben bé aquesta forma de mirar, compadir, bategar del cor.

Possiblement, avançar i progressar en la vida cristiana podria sintetitzar-se en aprendre a mirar com mira Jesús. Aconseguir, cada cop més autèntica i genuïna, la mirada de Jesús envers els altres, els necessitats, el món, un mateix... La mirada compassiva, tendra, cordial, afectuosa. La mirada misericordiosa de Jesús. Aquella mirada que surt de l'interior commugut, compadit, trasbalsat.

3.- És Jesús qui s'acosta i el toca.

D'aquella mirada en surt un actuar precís i concret. Jesús se situa al costat. Deixa d'estar en front – enfrontat. Aquell agosarament inicial del leprós és correspost, ara, amb l'agosarament de Jesús de tocar-lo. ¿Agafar-lo de la mà? Entra en contacte, incorpora. Trenca distancies i fronteres. Integra a la vida comuna. La vida "normal". La de tots i totes. La vida humana. On tothom té dret i pot viure la seva normalitat.

Podríem pensar que l'expressió de Jesús fos un crit. Un autèntic crit: Ho vull!! I tant que ho vull!!! Es clar que vull que estiguis net de malaltia i d'estigmatització. Lliure de tot lligam opressor i que impedeixi el viure humà. És aquest el voler de Déu-Pare. És aquesta la meva missió. Vida, i vida a desdir!!

I a nosaltres ens toca d'aprendre a mirar i fer com Jesús. Acollir i relacionar-nos com Ell. Trencant barreres d'exclusió. Tocant i guarint soledats i aïllaments. Com Jesús.

ETIQUETES
MARGINACIÓ MIRADA COMPASSIÓ